

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag hoorden we
een heel opvallend zinnetje:

'Bemint uw vijanden!'

En bij dat zinnetje moet ik altijd aan een verhaal denken
dat mij heel erg heeft aangesproken.

Ik heb het wel vaker verteld, maar ik vind het zo mooi,
dat ik het heel graag nog eens wil vertellen.

Het gaat over een plattelands dominee in Amerika.

David Wilkerson.

In de jaren zestig van de vorige eeuw.

Hij had een heel klein kerkje,
met maar heel weinig mensen.

En zo hing hij iedere avond
maar zo'n beetje achter de tv.

Hij had toch niet veel te doen.

Totdat hij dacht: 'Is dit nu mijn roeping.'

En zo begon hij 's avonds te bidden.

En zo ontstond er in zijn hart een liefde
voor de jonge drugsgebruikers in New York.

Vaak nog hele jonge jongens,
maar die door hun drugsgebruik
in zware criminaliteit terecht waren gekomen.

Hij gaat naar New York en weet daar
de harten van deze jongens te winnen.

En zo huurt hij daar eens een zaaltje,
nodigt verschillende jongens uit
en vertelt hun over de liefde van God.

En onder deze jongens waren ook
twee jonge bendeleiders,
die vaak recht tegenover elkaar stonden.

En op een gegeven moment
heeft deze dominee David Wilkerson dan de moed
om naar één van die bendeleiders toe te gaan

en te zeggen:

'God houdt van jou, Jezus houdt van jou
en ik hou van jou!'

De tranen springen in de ogen van deze jonge bendeleider.

Dat heeft hij nou in zijn hele leven nog nooit gehoord,
dat iemand van hem houdt.

De tranen stromen over zijn wangen.

En met iets meer zelfverzekerdheid gaat deze dominee dan
naar de andere bendeleider en zegt hetzelfde:

'God houdt van jou, Jezus houdt van jou
en ik hou van jou!'

Maar deze jongen pakt ineens zijn mes,
zet dat op de keel van David Wilkerson en zegt:

'Als je dat nog één keer tegen mij zegt,
dan rijg ik je aan mijn mes.

Wat een onzin: houden van!'

Waarop David Wilkerson antwoordt:

'Al zou je mij in duizend stukjes snijden,
dan nog zou ieder stukje zeggen:

'Ik hou van jou!'

Wat een verhaal, hè.

Dat is 'onvoorwaardelijke liefde'.

Dat is de liefde van God!

Dat is: 'Bemint uw vijanden!'

Ik denk dat Jezus dat hier bedoelt.

En dat zien we ook in het leven van Jezus zelf.

Toen Hij aan dat kruis hing op Golgotha.

Geslagen, bespot, bespuugd.

Met een doornen kroon op zijn hoofd.

Jezus verzette zich toen niet.

En Hij bidt alleen maar:

'Vader, vergeef het hun,
want ze weten niet wat zij doen.'

Oh, dat is liefde.

Ik hoop zo dat iets van die liefde
ook bij ons zichtbaar mag worden.

Die onvoorwaardelijke liefde,
die bereid is te lijden en zelfs te sterven!

Toch is het wel goed om deze volmaakte liefde van Jezus
niet verkeerd te begrijpen.
En daarom wil ik naar een paar momenten
in het leven van Jezus kijken,
waar we toch iets anders zien.

Bijvoorbeeld, je vijand beminnen wil niet zeggen
de duivel beminnen!
Als Jezus veertig dagen in de woestijn
door de duivel wordt verzocht,
dan zegt Jezus drie keer heel duidelijk nee tegen de duivel.
Als de duivel zegt: 'Maak van deze stenen brood',
dan zegt Jezus:
'Nee, niet alleen van brood zal de mens leven.'
En als de duivel zegt:
'Aanbid mij en ik zal U al de koninkrijken van de wereld geven,'
dan zegt Jezus: 'Nee, Gij zult de Heer uw God alleen aanbidden.'
En als de duivel zegt: 'Werp u van het dak van de tempel naar
beneden,
doe eens iets spectaculairs, engelen zullen u opvangen',
dan zegt Jezus: 'Gij zult de Heer uw God niet verzoeken.'
Drie keer zegt Jezus hier een duidelijk nee.
Voelt u het verschil!

Of als de mensen van de tempel in Jeruzalem een rovershol maken,
dan keert Jezus de tafeltjes van de geldwisselaars om
en drijft allen de tempel uit.

Kortom, ik denk dat wij enerzijds moeten leren
dat volmaakte liefde niet bang is,
bereid is om te lijden en zelfs te sterven.
Maar dat volmaakte liefde anderzijds ook
een duidelijk 'nee' durft te zeggen tegen het kwaad.

En tot slot wil ik nog een voorbeeldje geven
uit het leven van Jezus zelf
om dit nog wat verder toe te lichten.
Jezus bezoekt de stad
waar Hij is opgevoed, Nazareth.
Dat is dan helemaal aan het begin
van zijn arbeidzaam leven.
Maar de mensen in zijn eigen stad
werden alleen maar boos op Hem.
Zo boos, dat zij Hem toen al wilden doden.
En dan lezen we zelfs
dat ze Jezus uit hun stad wilden drijven naar een steile helling
en Hem daar de afgrond in wilden duwen.
Maar wat lezen we dan:
'Maar Hij ging midden tussen hen door
en vertrok!'
Jezus wist dat het toen nog niet zijn tijd was.
En daarom liet Hij zich niet zomaar
de afgrond in duwen!

Ik hoop zo dat wij gevoelig worden voor
hoe Gods volmaakte liefde ons wil leiden.
Soms moeten we bereid zijn te lijden,
moeten we niet bang zijn.
Maar soms moeten we wijs zijn,
moeten we 'nee' zeggen
en zoals Jezus, midden tussen hen door gaan
en vertrekken.
Maar alleen Gods volmaakte liefde
kan ons steeds de juiste weg wijzen
en dan ook de kracht geven om die juiste weg te gaan.
Amen.